

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 22 april 2015 *

”Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker — Stöd till producentgrupper — Begränsning av unionens finansiering av stöd — Rättssäkerhet — Berättigade förväntningar — Motiveringsskyldighet — Lojalt samarbete”

I mål T-290/12,

Republiken Polen, inledningsvis företrädd av B. Majczyna och M. Szpunar, därefter av Majczyna och K. Strás, båda i egenskap av ombud,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av N. Donnelly, B. Schima och D. Milanowska, därefter av D. Milanowska och B. Schima, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av artiklarna 1.2–1.4, 6, 12 och 13, samt artikel 2.1–2.3 jämförd med artikel 3 och bilagorna I och II i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 302/2012 av den 4 april 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 99, s. 21),

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden D. Gratsias samt domarna M. Kancheva och C. Wetter (referent),

justitiesekreterare: handläggaren J. Weychert,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 17 september 2014,

följande

* Rättegångsspråk: polska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 302/2012 av den 4 april 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 99, s. 21) trädde i kraft den 5 april 2012. Syftet med genomförandeförordning nr 302/2012 är att, genom införande av vissa ändringar i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, s. 1), begränsa Europeiska unionens finansiering av stödet till producentgrupper inom frukt- och grönsakssektorn.
- 2 Genom genomförandeförordning nr 302/2012 infördes bilagorna Va och Vb i genomförandeförordning nr 543/2011 samt vissa ändringar i artiklarna 36–39, 44, 47, 92, 95, 97, 98 och 112 i denna förordning.
- 3 Producentgrupper är enheter som har bildats på initiativ av frukt- och grönsaksproducenter i medlemsstater som har anslutit sig till unionen den 1 maj 2004 eller senare, i unionens yttersta randområden eller på de mindre Egeiska öarna. Dessa grupper har en tillfällig karaktär och har skapats med målsättning att inom en period av fem år kunna uppfylla de kriterier som innebär att de kan erkännas som producentorganisationer.
- 4 Möjligheten att bilda producentgrupper föreskrivs i artikel 125e i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1), i ändrad lydelse.
- 5 Producentorganisationer är de huvudsakliga aktörerna inom frukt- och grönsakssektorn. För att kunna erkännas som producentorganisation ska en enhet uppfylla de kriterier som anges i artiklarna 122, 125a och 125b i den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden. Bland dessa kriterier anges kravet på ett minsta antal medlemmar och en minsta avsättningsbar produktionsvolym. Erkända producentorganisationer kan beviljas ekonomiskt stöd inom ramen för verksamhetsprogram.
- 6 I artikel 103a.1 i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden föreskrivs att medlemsstaterna under en övergångsperiod kan bevilja producentgrupper två typer av ekonomiskt stöd, nämligen stöd för att främja deras bildande och för att förenkla deras administration samt stöd för att täcka en del av de investeringar som krävs för att uppnå erkännande och som anges i erkännandeplanen.
- 7 Det är först medlemsstaten som betalar ut stödet till producentgrupper. En del av dessa belopp ersätts sedan av unionen.
- 8 De ändringar som infördes genom genomförandeförordning nr 302/2012 gäller denna ersättning från unionen. Enligt artikel 103a.2 i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden ska unionen ersätta de stöd som avses i punkt 1 i denna bestämmelse i enlighet med de regler som Europeiska kommissionen ska anta för finansiering av sådana åtgärder, inbegripet tröskelvärdena för och begränsningarna av stödet och graden av finansiering från unionen. Beviljandet av stöd till producentgrupper är nämligen på det stora hela beroende av medlemsstaterna. I artikel 103a.1 i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden föreskrivs att "medlemsstaterna får bevilja [producentgrupperna] stöd". Enligt artikel 36 i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse, medges medlemsstaterna ett stort utrymme för skönsmässig

bedömning för att fastställa de minimikriterier som en enhet ska uppfylla för att kunna lämna in en erkännandeplan, regler för utarbetande, innehåll och genomförande av erkännandeplanerna, administrativa förfaranden för godkännande, övervakning och genomförande av erkännandeplanerna samt ändringar av planerna utan att ett godkännande från behöriga myndigheter krävs. Medlemsstaterna avgör för övrigt vilken betydelse som ska tillmätas producentgruppernas finansieringsåtgärder inom den nationella jordbrukspolitik. Syftet med tillämpningen av förmånligare finansiella regler på producentgrupper än de som gäller producentorganisationer är att producenter inom frukt- och grönsakssektorn, som ännu inte kan uppfylla de kriterier som gäller producentorganisationer, ska kunna organisera sig formellt på marknaden. I skäl 29 i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse, anges att det, för att gynna skapandet av stabila producentorganisationer som på ett varaktigt sätt kan bidra till att målen för frukt- och grönsakssektorn förverkligas, är lämpligt att förhandserkännande endast beviljas producentgrupper som kan bevisa att de kan uppfylla samtliga villkor inom en bestämd tidsperiod.

- 9 Kommissionen föranleddes anta genomförandeförordning nr 302/2012 efter att ha noterat att de ursprungligen angivna beloppen hade överskridits betydligt och, under kontroller på plats i medlemsstaterna, konstaterat vissa oegentligheter vid tillämpningen av unionsbestämmelserna avseende finansiering av producentgrupperna.
- 10 Före den 5 april 2012, vilket är det datum då genomförandeförordning nr 302/2012 trädde i kraft, fanns det varken någon årlig begränsning av unionens finansiering av stöd till producentgrupper eller någon begränsning av unionens finansiering av de investeringsstöd som avses i artikel 103a.1 b i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden.
- 11 Vad beträffar producentorganisationer var unionens finansiering av investeringsstöden däremot begränsad till 4,1 procent av värdet på saluförd produktion. Producentgrupperna kunde även finansiera investeringar som inte var stödberättigade vad avser producentorganisationer.
- 12 Ikraftträdandet av genomförandeförordning nr 302/2012 föregicks av arbeten inom förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket (nedan kallad "förvaltningskommittén"). Ett första utkast till ändring av reglerna i genomförandeförordning nr 543/2011 gällande unionens finansiella deltagande presenterades för förvaltningskommittén i september år 2011. I detta utkast från kommissionen föreslogs bland annat en begränsning av investeringsstöden enligt artikel 103a.1 b i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden, en lista på icke-stödberättigade investeringar och en begränsning av möjligheten att ändra erkännandeplaner under genomförande till 25 procent av de belopp som ursprungligen godkänkts. Detta första utkast behandlades under förvaltningskommitténs sammanträden som hölls den 20 september samt den 4 och 19 oktober 2011. Under förvaltningskommitténs sammanträde den 19 oktober 2011 gick utkastet till röstning. Eftersom förvaltningskommittén inte kunde avge något yttrande under detta sammanträde beslutade kommissionen att ställa in antagandet av utkastet.
- 13 Kommissionen presenterade därefter ett andra utkast till ändring av genomförandeförordning nr 543/2011, som behandlades under förvaltningskommitténs sammanträden den 27 och den 29 mars samt den 3 april 2012, vilket är det datum då detta utkast gick till omröstning. Genom detta utkast föreslog kommissionen att begränsningarna av investeringsstöden enligt artikel 103a.1 b i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden skulle ändras, att listan över icke-stödberättigade investeringar skulle behållas och att taket för möjliga ändringar under erkännandeplanens genomförande skulle minskas till fem procent av det ursprungligen godkända beloppet. Kommissionen föreslog även införandet av en begränsning av unionens finansiering av de stöd som avses i artikel 103a i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden till 10 miljoner euro per kalenderår. Förvaltningskommittén kunde återigen inte avge något yttrande avseende detta utkast.
- 14 Den 4 juli 2012 antog kommissionen genomförandeförordning nr 302/2012.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 15 Republiken Polen har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 29 juni 2012.
- 16 Svarsinlagan inkom till tribunalens kansli den 14 september 2012.
- 17 Den 6 november 2012 inkom repliken till tribunalens kansli.
- 18 Den 18 januari 2013 inkom dupliken till tribunalens kansli.
- 19 Till följd av att den referent som ursprungligen hade utsetts lämnade tribunalen tilldelades målet en ny referent.
- 20 I samband med den partiella nytillsättningen av tribunalens ledamöter förordnades referenten att tjänstgöra vid åttonde avdelningen och målet tilldelades följaktligen den avdelningen.
- 21 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen att inleda det muntliga förfarandet och vidtog åtgärder för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, genom att ställa skriftliga frågor till parterna. Parterna inkom med svar inom den föreskrivna fristen.
- 22 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 17 september 2014.
- 23 Republiken Polen har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara artiklarna 1.2–1.4, 6, 12 och 13, artikel 2.1–2.3 jämförd med artikel 3, samt bilagorna I och II i genomförandeförordning nr 302/2012 (nedan kallade de angripna bestämmelserna), och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 24 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 25 Till stöd för sin talan har Republiken Polen åberopat fyra grunder. Den första grunden avser åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar. Som andra grund har Republiken Polen gjort gällande att proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Den tredje grunden gäller åsidosättande av artikel 296 FEUF på grund av bristfällig motivering av de angripna bestämmelserna. Den fjärde grunden avser slutligen åsidosättande av principen om lojalt samarbete och solidaritetsprincipen.
- 26 Den tredje grunden avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten ska prövas först, före prövningen av de andra grunderna.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF på grund av bristfällig motivering av de angripna bestämmelserna

- 27 Republiken Polen har anfört att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning har motiverat begränsningen av unionens finansiering av stöd till producentgrupperna och därmed har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 FEUF.
- 28 Enligt Republiken Polen borde kommissionen ha motiverat de angripna bestämmelserna eftersom de får mycket negativa konsekvenser för frukt- och grönsaksproducenter och innehåller ovanliga förändringar, vilka saknar motstycke och vilka har genomförts i mycket hög takt.
- 29 Republiken Polen anser vidare att kommissionen med hänsyn till gällande rättspraxis borde ha angett vilka omständigheter i sak som motiverar att begränsningar av unionens finansiering av stöd till producentgrupper införs och vilka målsättningar som eftersträvas genom dessa begränsningar.
- 30 Republiken Polen har påpekat att kommissionen inte på ett entydigt sätt har angett vilka mål som eftersträvas genom de införda begränsningarna.
- 31 Kommissionen har bestritt Republiken Polens argument.
- 32 Enligt fast rättspraxis ska den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning (se domstolens dom av den 24 november 2005, Italien/kommissionen, C-138/03, C-324/03 och C-431/03, REG, EU:C:2005:714, punkt 54 samt där angiven rättspraxis).
- 33 Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se den ovan i punkt 32 nämnda domen Italien/kommissionen, EU:C:2005:714, punkt 55 och där angiven rättspraxis). Detta gäller i än högre grad när medlemsstaterna har medverkat vid utarbetandet av den omtvistade rättsakten och således känner till de skäl som ligger till grund för den (se domstolens domar av den 22 november 2001, Nederländerna/rådet, C-301/97, REG, EU:C:2001:621, punkt 188, och av den 26 juni 2012, Polen/kommissionen, C-335/09 P, REU, EU:C:2012:385, punkt 153 samt där angiven rättspraxis).
- 34 När det gäller en förordning kan motiveringen begränsas till att ange den helhetssituation som har lett fram till antagandet av förordningen och de allmänna mål som ska uppnås med den (domstolens domar av den 3 juli 1985, Abrias m.fl./kommissionen, 3/83, REG, EU:C:1985:283, punkt 30, och av den 10 mars 2005, Spanien/rådet, C-342/03, REG, EU:C:2005:151, punkt 55).
- 35 Om det mål som institutionen eftersträvar väsentligen framgår av en rättsakt med allmän giltighet, är det onödigt att kräva en särskild motivering för de olika tekniska lösningar som har valts (se domstolens dom av den 7 september 2006, Spanien/rådet, C-310/04, REG, EU:C:2006:521, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 36 I förevarande fall konstaterar tribunalen att anledningen till att ändringarna av unionens finansiering av stöd till producentgrupperna infördes är angiven i skälen 5 och 6 i genomförandeförordning nr 302/2012. Där anges att dessa tak fastställdes av "budgetdisciplinära skäl" och "för att uppnå en optimal tilldelning av de finansiella resurserna på ett hållbart och effektivt sätt".

- 37 Det framgår för övrigt av skäl 2 i genomförandeförordning nr 302/2012 att ändringarna av finansieringssystemet infördes för att förhindra situationer som strider mot målen för enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden, bland annat där aktörer konstruerar de förhållanden som krävs för att få utbetalningar av unionsstöd i syfte att få en förmån genom att byta från en producentgrupp till en annan för att dra fördel av unionsstöd under en längre period än fem år och erhåller detta stöd trots att de inte uppfyller de erkännandekriterier som är tillämpliga på producentorganisationer.
- 38 I skäl 17 i genomförandeförordning nr 302/2012 hänvisas till producenternas berättigade förväntningar och föreskrivs bland annat att ändringar som görs genom denna förordning inte ska gälla för erkännandeplaner som har godkänts innan denna förordning trädde i kraft, för vilka de berörda producentgrupperna har gjort ekonomiska åtaganden eller ingått juridiskt bindande överenskommelser med tredje part avseende de aktuella investeringarna.
- 39 Vad beträffar ikraftträdandet av genomförandeförordning nr 302/2012 framgår det av skäl 19 i denna förordning att den trädde i kraft samma dag som den offentliggjordes i syfte att "kontrollera unionens utgifter för sektorn för frukt och grönsaker".
- 40 Det kan för övrigt konstateras att det sammanhang i vilket de angripna bestämmelserna har antagits har möjliggjort för Republiken Polen att få kännedom om skälen för detta antagande. Republiken Polen har nämligen själv deltagit i förvaltningskommitténs sammanträden, under vilka de föreslagna ändringarna diskuterades. Republiken Polen har även under den muntliga förhandlingen medgett att företrädare för frukt- och grönsaksproducenterna hölls underrättade om de betydande förändringar som var under genomförande.
- 41 Mot bakgrund av den ovan i punkterna 32–35 angivna rättspraxisen ska motiveringen av de angripna bestämmelserna anses vara tillräcklig i den mån Republiken Polen och andra ekonomiska aktörer därigenom har fått kännedom om skälen för de vidtagna åtgärderna och tribunalen kan utföra sin prövning.
- 42 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden avseende åsidosättande av artikel 296 FEUF på grund av bristfällig motivering av de angripna bestämmelserna.

Den första grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar

- 43 Republiken Polen har anfört att de angripna bestämmelserna har införts på ett sådant sätt att det var omöjligt för frukt- och grönsaksproducenterna att förutse de ifrågavarande ändringarna och att anpassa sin verksamhet till förändringen. Republiken Polen anser att även om det var tänkbart att deras finansiella situation skulle förändras, kunde producenterna ändå förvänta sig att dessa ändringar skulle införas i en sådan takt och på ett sådant sätt att en anpassning inom en rimlig tidsram var genomförbar.
- 44 Republiken Polen har vidare påpekat att frukt- och grönsaksproducenterna måste ta organisatoriska och finansiella initiativ även innan en erkännandeplan presenteras. Enligt Republiken Polen motsvarades dessa initiativ av ett finansiellt åtagande från myndigheterna – såväl på unionsnivå som på medlemsstatsnivå – att subventionera producenternas verksamhet, eftersom syftet med denna mekanism var att bättre organisera frukt- och grönsaksmarknaden.
- 45 Frukt- och grönsaksproducenterna hade således fog för att förvänta sig att reglerna om finansiering av producentgrupper inte skulle ändras "under spelets gång" och att det beslut som föranlett dem att ta initiativ till bildandet av producentgrupper inte skulle återkallas just innan, eller efter godkännandet av erkännandeplanen.

- 46 Övergångsbestämmelserna i genomförandeförordning nr 302/2012 är enligt Republiken Polen alltför "snäva" i den mån dessa bestämmelser endast tillämpas på erkännandeplaner som godkänts före ikraftträdandet av förordning nr 302/2012 i enlighet med artikel 2.1 i denna förordning. Detta gäller även för övergångsregler enligt vilka begränsningen av unionens finansiering inte är tillämplig på erkännandeplaner som godkänts före ikraftträdandet av genomförandeförordning nr 302/2012 och för vilka de berörda producentgrupperna hade gjort ekonomiska åtaganden eller ingått juridiskt bindande överenskommelser med tredje part avseende de aktuella investeringarna.
- 47 Vad beträffar de producentgrupper vars erkännandeplan hade godkänts och som hade gjort ekonomiska eller juridiska åtaganden före ikraftträdandet av genomförandeförordning nr 302/2012, har Republiken Polen även anfört att avskaffandet av möjligheten att höja beloppet för utgifter under genomförandet av erkännandeplanen utgör ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
- 48 Republiken Polen anser slutligen att kommissionen borde ha föreskrivit en längre frist mellan antagandet av de angripna bestämmelserna och deras ikraftträdande för att producentgrupperna skulle få möjlighet att anpassa sig till de ändringar som infördes i genomförandeförordning nr 543/2011.
- 49 Kommissionen har bestritt Republiken Polens argument.
- 50 Enligt rättssäkerhetsprincipen krävs att rättsregler ska vara klara, precisa och förutsägbara i sina verkningar, i synnerhet när de riskerar att få ogynnsamma följder för enskilda eller företag (se, för ett liknande resonemang, domstolens domar av den 7 juni 2005, VEMW m.fl., C-17/03, REG, EU:C:2005:362, punkt 80, och av den 16 februari 2012, Costa, C-72/10 och C-77/10, REU, EU:C:2012:80, punkt 74 samt där angiven rättspraxis).
- 51 Tribunalen konstaterar i förevarande fall att kommissionen inte har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen. I bestämmelserna i genomförandeförordning nr 302/2012 anges rättigheter och skyldigheter för berörda juridiska enheter på ett klart och precist sätt vilket möjliggör för dessa att utan tvetydighet få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter, från och med ikraftträdandet av denna förordning. Producentgruppernas rättigheter och skyldigheter definieras i artikel 1.3 c genomförandeförordning nr 302/2012 (vilken gäller artikel 38.5 i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse), där det uttryckligen anges att när tilldelningskoefficienterna har fastställts ska medlemsstatens behöriga myndighet ge de berörda producentgrupperna möjlighet att ändra eller återkalla sina erkännandeplaner. I artikel 1.4 i genomförandeförordning nr 302/2012 (vilken gäller artikel 39.2 tredje stycket i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse) föreskrivs vidare att producentgrupperna kan få tillstånd av medlemsstatens behöriga myndighet att öka det totala beloppet för de utgifter som anges i en erkännandeplan med högst 5 procent av det belopp som ursprungligen godkändes, eller att minska det med en högsta procentsats.
- 52 Detsamma gäller de övergångsbestämmelser som återfinns i artikel 2.1, 2.2 och 2.3 i genomförandeförordning nr 302/2012, vilka gäller producentgruppernas rättigheter vid tillämpningen av de nya reglerna om stödbelopp. Även dessa övergångsbestämmelser uppfyller kravet på förutsebarhet, eftersom de möjliggör för de berörda frukt- och grönsaksproducenterna att få kännedom om vilka finansieringsregler som kommer att tillämpas på dem i framtiden i förhållande till hur de investeringar som planeras enligt deras erkännandeplaner har fortskridit.
- 53 Tribunalen kan följaktligen inte godta argumenten avseende åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
- 54 Vad därefter beträffar principen om skydd för berättigade förväntningar följer det av fast rättspraxis att rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar tillkommer varje person som befinner sig i en situation där gemenskapsadministrationen, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar (domstolens dom av den 11 mars 1987, Van den Bergh en Jurgens och Van Dijk Food Products (Lopik)/EEG, 265/85, REG, EU:C:1987:121, punkt 44). Ingen kan för övrigt åberopa ett åsidosättande av denna princip utan att ha erhållit några sådana tydliga försäkringar från

administrationen (domstolens dom av den 24 november 2005, Tyskland/kommissionen, C-506/03, EU:C:2005:715, och tribunalens dom av den 18 januari 2000, Mehibas Dordtselaan/kommissionen, T-290/97, REG, EU:T:2000:8, punkt 59).

- 55 Av fast rättspraxis framgår även att när en försiktig och medveten ekonomisk aktör skulle kunna förutse att en åtgärd kommer att vidtas som kan påverka dennes intressen, kan vederbörande inte åberopa en sådan princip när åtgärden vidtas (se, för ett liknande resonemang, bland annat domstolens domar av den 15 juli 2004, Di Lenardo och Dilexport, C-37/02 och C-38/02, REG, EU:C:2004:443, punkt 70, den ovan i punkt 35 nämnda domen av den 7 september 2006, Spanien/rådet, C-310/04, EU:C:2006:521, punkt 81, och av den 10 september 2009, Plantanol, C-201/08, REG, EU:C:2009:539, punkt 53 samt där angiven rättspraxis).
- 56 För övrigt kan de ekonomiska aktörerna inte med fog förvänta sig att rådande förhållanden ska bestå när dessa kan ändras av gemenskapsinstitutionerna efter eget skön. Detta gäller särskilt inom ett sådant område som de gemensamma organisationerna av marknaden, där målsättningen förutsätter en ständig anpassning i takt med att de ekonomiska förhållandena förändras (se domstolens domar av den 15 februari 1996, Duff m.fl., C-63/93, REG, EU:C:1996:51, punkt 20, av den 15 april 1997, Irish Farmers Association m.fl., C-22/94, REG, EU:C:1997:187, punkt 25, och i det ovan i punkt 33 nämnda målet Polen/kommissionen, EU:C:2012:385, punkt 180 samt där angiven rättspraxis).
- 57 Detsamma gäller en medlemsstat som ansluter sig till unionen (se domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet Polen/kommissionen, EU:C:2012:385, punkt 181).
- 58 I förevarande fall har Republiken Polen varken visat eller anfört att kommissionen har gett den tydliga försäkringar. Vad gäller argumentet att de ekonomiska aktörerna har fått sådana tydliga försäkringar, vilka har väckt grundade förhoppningar, gör tribunalen följande bedömning.
- 59 Vad beträffar de juridiska enheter vilkas erkännandeplaner inte hade godkänts före ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna, ska det inledningsvis understrykas att de befogenheter som tillerkänns kommissionen enligt artikel 103a.2, jämförd med artikel 103h första stycket a i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden, omfattar antagandet av bestämmelser om fastställande av tröskelvärdena för och begränsningarna av stödet och graden av samfinansiering av stödet från unionen. Med hänsyn till kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning och den omständigheten att de ifrågavarande juridiska enheterna är verksamma inom sektorn för den gemensamma organisationen av marknaden kan dessa inte hysa några berättigade förväntningar på varaktigheten av de bestämmelser som gällde innan ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna.
- 60 Av handlingarna i målet framgår för övrigt inte att unionsinstitutionerna har gett några tydliga försäkringar till de ifrågavarande juridiska enheterna. Artikel 38 i genomförandeförordning nr 543/2011 innehåller ingen garanti om att erkännandeplanerna skulle godkännas när de väl ingetts och än mindre att ett ingivande innebar ett finansiellt åtagande för unionen. I det tredje stycket i denna bestämmelse föreskrivs nämligen att medlemsstatens behöriga myndighet, efter de kontroller av överensstämmelsen som avses i artikel 111, antingen ska godkänna planen och bevilja förhandserkännande, begära ändringar av planen, eller avslå planen.
- 61 De organisatoriska och finansiella initiativ som har tagits av de ifrågavarande juridiska enheterna, även innan erkännandeplanen presenterades, är således inte följden av någon tydlig försäkran som kan skapa en berättigad förväntning hos dessa enheter, utan endast en förhoppning om att deras erkännandeplaner skulle godkännas efter ingivandet. Enheterna har tagit dessa initiativ med vetskap om att det fanns en risk för att erkännandeplanen skulle avslås eller att ändringar skulle krävas av polska myndigheter.

- 62 Det framgår dessutom av skrivelsen av den 14 mars 2012, som kommissionen tillställts av den polske ministern för jordbruk och landsbygdsutveckling, och vilket bekräftats av Republiken Polen under den muntliga förhandlingen, att frukt- och grönsaksproducenterna hade kännedom om utkastet till ändring av genomförandeförordning nr 543/2011 från och med hösten år 2011 och att de när de fick kännedom om de föreslagna ändringarna av genomförandeförordning nr 543/2011, skyndade sig för att få sina erkännandeplaner godkända under de två sista månaderna av år 2011.
- 63 Det kan således konstateras att de ifrågavarande juridiska enheterna visste eller borde ha vetat, senast från och med hösten år 2011, att ändringar av finansieringsreglerna i genomförandeförordning nr 543/2011 planerades. Enheterna har emellertid fortsatt att inge erkännandeplaner för godkännande med hopp om att dessa skulle godkännas innan gällande regler ändrades.
- 64 Denna bedömning påverkas inte, i motsats till det Republiken Polen har gjort gällande, av den omständigheten att frukt- och grönsaksproducenterna inte hade tillgång till kommissionens utkast gällande rättsakter, vilka lades fram under förvaltningskommittéernas sammanträden, eftersom dessa handlingar var konfidentiella enligt artikel 13.3 i kommittéens interna stadgar.
- 65 För att utesluta förekomsten av någon berättigad förväntning räcker det egentligen att konstatera att när en försiktig och medveten ekonomisk aktör skulle kunna förutse att en åtgärd kommer att vidtas som kan påverka dennes intressen, kan vederbörande däremot inte åberopa ett sådant skydd när åtgärden vidtas. I förevarande fall är det således inte nödvändigt att frukt- och grönsaksproducenter hade kännedom om det exakta innehållet i de angripna bestämmelserna för att komma fram till att de hade tillräcklig vetskap om de föreslagna ändringarna av genomförandeförordning nr 543/2011 för att utesluta förekomsten av någon berättigad förväntning hos dem.
- 66 Frukt- och grönsaksproducenterna kunde således inte heller förvänta sig att en längre frist mellan antagandet av de angripna bestämmelserna och ikraftträdande skulle föreskrivas i deras fall. Såsom angetts ovan i punkterna 40 och 62 i denna dom ska det erinras om att de ifrågavarande juridiska enheterna och Republiken Polen mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall, visste eller borde ha vetat att en förändring av finansieringssystemet var överhängande.
- 67 Principen om skydd för berättigade förväntningar har således inte åsidosatts vad avser de juridiska enheter vilkas erkännandeplaner inte hade godkänts före ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna.
- 68 Vad därefter gäller de producentgrupper vilkas erkännandeplaner hade godkänts före ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna, hade dessa i egenskap av försiktiga och förståndiga ekonomiska aktörer kunnat förutse att ändringar skulle komma att införas i genomförandeförordning nr 543/2011. Kommissionen hade vidare i tillräcklig utsträckning skyddat deras berättigade förväntningar genom de övergångsregler som finns i artikel 2 i genomförandeförordning nr 302/2012 utan att det var nödvändigt att föreskriva en längre frist mellan antagandet av de angripna bestämmelserna och deras ikraftträdande. Detta innebar dessutom att både producentgruppernas intressen och unionens finansiella intressen kunde skyddas.
- 69 Kommissionen har nämligen beaktat skyddet för eventuellt berättigade förväntningar hos producentgrupper, vilkas erkännandeplaner hade godkänts, men som inte hade gjort juridiska eller finansiella åtaganden före ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna, genom bestämmelserna i artikel 1.3 i genomförandeförordning nr 302/2012 (vilken motsvarar artikel 38.5 i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse). Enligt denna artikel får producentgrupper ändra eller återkalla sina erkännandeplaner, efter att ha underrättats om tilldelningskoefficienterna för unionsstödet, vilka fastställs i enlighet med artikel 47.4 andra stycket i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse. Situationen för de producentgrupper vilkas erkännandeplaner hade godkänts, men som inte hade gjort juridiska eller finansiella åtaganden före 5 april 2012, beaktas även genom övergångsbestämmelserna i genomförandeförordning

nr 302/2012. Producentgrupper som befinner sig i en sådan situation beviljas fullt stödbelopp för deras bildande och administration i enlighet med artikel 2.3 c i genomförandeförordning nr 302/2012. I artikel 2.3 d i genomförandeförordning nr 302/2012 föreskrivs dessutom att utgifter som producentgruppen ådragit sig efter det ursprungliga godkännandet av planen med avseende på bildande och administration vid återkallelse ska ersättas av unionen upp till ett belopp som inte överstiger 3 procent av det stöd producentgruppen skulle ha varit berättigad till enligt artikel 103a.1 a i förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden, om erkännandeplanen hade genomförts.

70 När det slutligen gäller de producentgrupper vilkas erkännandeplaner hade godkänts och som hade gjort juridiska eller finansiella åtaganden på grund av dessa planer före ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna, bedömer tribunalen att kommissionen genom antagandet av genomförandeförordning nr 302/2012, inte har åsidosatt skyddet för deras berättigade förväntningar, eftersom dessa producentgrupper har möjlighet att genomföra de investeringar som avses i deras erkännandeplaner i enlighet med tidigare finansieringsregler, vilket föreskrivs i artikel 2.1 och 2.2 a i genomförandeförordning nr 302/2012. Taket på 5 procent av höjningarna av utgiftsbeloppet vid genomförandet av erkännandeplanen utgör för övrigt inte ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar vad avser producentgrupperna, eftersom höjningen av utgiftsbeloppet vid genomförandet av erkännandeplanen inte kan anses vara en tydlig försäkran som kommissionen har gett dem. Det framgår nämligen av ordalydelsen i artikel 39.2 i genomförandeförordning nr 543/2011 att en sådan ändring under vissa särskilda villkor kunde begäras av medlemsstaterna. Det rör sig således endast om en möjlighet att ändra erkännandeplaner under deras genomförande och inte om en tydlig försäkran från kommissionens sida.

71 Av det ovanstående följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden i dess helhet.

Den andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

72 Republiken Polen har gjort gällande att kommissionen inte har gjort någon kontroll för att försäkra sig om att den vid antagandet av de angripna bestämmelserna inte åsidosatte proportionalitetsprincipen. Denna bristande kontroll utgör i sig ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

73 Republiken Polen har medgett att domstolsprövningen inom området för den gemensamma jordbrukspolitikens av de rättsakter som unionsinstitutionerna antar är begränsad. Denna begränsning gäller främst lagstiftningsakter som innefattar svåra politiska val, då kommissionen måste göra en avvägning mellan olika mål inom den gemensamma jordbrukspolitikens, vilka ofta är sinsemellan motsägelsefulla. Begränsningen av domstolsprövningen gäller enligt Republiken Polen emellertid inte rättsakter från kommissionen vilka inte innefattar sådana politiska val, då kommissionen endast reglerar det praktiska genomförandet och hanteringen av ett visst projekt eller en viss politik. De rättsakter som innebär ett allvarligt åsidosättande av grundläggande principer i unionsrätten, bland annat proportionalitetsprincipen, kan således inte undgå en sådan prövning, enligt Republiken Polens uppfattning.

74 Republiken Polen har konstaterat att en av de mest drastiska begränsningarna är att enligt artikel 1.6 i genomförandeförordning nr 302/2012 (vilken motsvarar artikel 47.4 i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse) får de sammanlagda utgifterna för unionens finansiering av producentgrupper inte överstiga 10 000 000 euro per kalenderår. Enligt Republiken Polen har ett så begränsat investeringsstöd endast ett symboliskt värde i förhållande till producenternas behov och åtaganden inom organiseringen av frukt- och grönsakssektorn.

- 75 Denna begränsning av unionens finansiering medför enligt Republiken Polen att en mekanism för att ge producenterna incitament att samarbeta för att bilda frukt- och grönsaksproducentgrupper, med hänsyn till situationen på frukt- och grönsaksmarknaden i Polen och inom de nya medlemsstaterna, avskaffas.
- 76 Republiken Polen har vidare anfört att införandet enligt artikel 1 led 6 i genomförandeförordning nr 302/2012 av ett tak för investeringsstöden på 70 procent, 50 procent och 20 procent av värdet på de berörda producentgruppernas saluförda produktion under det tredje, fjärde respektive femte årets genomförande av erkännandeplanerna får en avhållande effekt för frukt- och grönsaksproducenter.
- 77 Vad gäller de bestämmelser enligt vilka vissa typer av investeringar inte är stödberättigade (artikel 1 led 2, 1.12 och bilaga I i genomförandeförordning nr 302/2012), anser Republiken Polen att dessa också strider mot proportionalitetsprincipen eftersom de inte bidrar till ekonomisk säkerhet eller rättssäkerhet. Republiken Polen har inte bestritt att kommissionen är behörig att upprätta en lista över uteslutna investeringar, men anser att kommissionen i förväg ska kontrollera att de uteslutna investeringarna är "förenliga" med proportionalitetsprincipen. Detta gäller i ännu högre utsträckning eftersom frågan om finansiellt deltagande i investeringarna omfattas av varje medlemsstats befogenhet. De uteslutna investeringar som anges i bilagan innebär att det inte är möjligt att ta hänsyn till omständigheterna i de enskilda fallen avseende producentgrupper som i sina erkännandeplaner har planerat att göra sådana investeringar.
- 78 Republiken Polen anser därför att de skador som drabbar producentgrupperna inom frukt- och grönsakssektorn till följd av ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna är "betydligt mer omfattande än de förmåner som kan genomföras, bland annat vid besparingar".
- 79 Kommissionen har bestritt Republiken Polens invändningar.
- 80 Enligt fast rättspraxis medför proportionalitetsprincipen, vilken ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, ett krav på att de åtgärder som föreskrivs i en rättsakt från unionen är ägnade att säkerställa att det mål som eftersträvas uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (domstolens domar av den 6 december 2005, ABNA m.fl., C-453/03, C-11/04, C-12/04 och C-194/04, REG, EU:C:2005:741, punkt 68, av den 7 juli 2009, S.P.C.M. m.fl., C-558/07, REG, EU:C:2009:430, punkt 41, samt av den 8 juni 2010, Vodafone m.fl., C-58/08, REU, EU:C:2010:321, punkt 51).
- 81 Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken kan rådet behöva tillerkänna kommissionen långtgående genomförandebefogenheter, eftersom kommissionen är den enda som på ett kontinuerligt och noggrant sätt följer utvecklingen på jordbruksmarknaden och handlar med den skyndsamhet som situationen kräver. Gränserna för dessa befogenheter ska vidare bedömas utifrån de allmänna grundläggande målen för organisationen av marknaden (se domstolens dom av den 27 november 1997, Somalfruit och Camar, C-369/95, REG, EU:C:1997:562, punkt 62 och där angiven rättspraxis).
- 82 Av fast rättspraxis följer även att unionslagstiftaren på området för den gemensamma jordbrukspolitiken förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning som motsvarar det politiska ansvar som följer av artiklarna 40 FEUF och 43 FEUF. Lagenligheten av en åtgärd som vidtagits inom detta område kan därför endast påverkas om rättsakten är uppenbart olämplig, i förhållande till det mål som den behöriga institutionen avser att eftersträva (se domstolens dom av den 12 juli 2012, Association Kokopelli, C-59/11, REU, EU:C:2012:447, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 83 Republiken Polens argument att tribunalens domstolsprövning inte bör vara begränsad vad gäller de angripna bestämmelsernas proportionalitet kan med hänsyn till denna rättspraxis inte godtas. Vid antagandet av de angripna bestämmelserna har kommissionen nämligen gjort en avvägning mellan

målen för enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden, det vill säga processen för att organisera frukt- och grönsaksproducenterna, och unionens budgetdisciplin. Dessa åtgärder utgör således inte enbart genomförandeåtgärder för ett visst projekt eller en viss politik, såsom Republiken Polen har hävdad.

- 84 Tribunalen ska således pröva huruvida de angripna bestämmelserna är uppenbart olämpliga i förhållande till de eftersträvade målen.
- 85 Enligt kommissionen är målen för de angripna bestämmelserna främst budgetdisciplinära, det vill säga behovet av att omedelbart kontrollera unionens utgifter och att optimera dem för att uppnå de eftersträvade målen.
- 86 Såsom kommissionen har uppgett och som inte har bestritts av Republiken Polen, har de utgifter som först planerades av kommissionen i realiteten väsentligen överskridits. Kommissionen hade nämligen uppskattat att unionsutgifterna till förmån för producentgrupper inom unionen för åren 2008–2013 skulle uppgå till 30 miljoner euro för år 2008, 40 miljoner euro för år 2009, 40 miljoner euro för år 2010, 40 miljoner euro för år 2011, 40 miljoner euro för år 2012 och 30 miljoner euro för år 2013. Det framgår emellertid av handlingarna i målet att unionens sammanlagda utgifter för detta ändamål mellan år 2009 och år 2011 steg från ungefär 82 miljoner euro för år 2009 (varav ungefär 40,9 miljoner euro till förmån för producentgrupper i Polen) upp till ungefär 195 miljoner euro för år 2011 (varav ungefär 174 miljoner euro till förmån för producentgrupper i Polen).
- 87 Det är vidare ostridigt att, med hänsyn till de förmånliga finansieringsvillkoren för producentgrupper, har incitamentet för sådana grupper att ansöka om erkännande som producentorganisation minskat.
- 88 För att komma till rätta med denna situation har kommissionen genom de angripna bestämmelserna begränsat unionens finansiering av stöd till producentgrupper och från denna finansiering uteslutit vissa investeringar som anges i bilaga I i genomförandeförordning nr 302/2012 (ny bilaga Va i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse), vilka motsvarar de investeringar som redan hade uteslutits vad gäller producentorganisationer, och återfinns i förteckningen över insatser och utgifter som inte får omfattas av verksamhetsprogrammen enligt artikel 60.1 i genomförandeförordning nr 543/2011.
- 89 Kommissionen har dessutom genom artikel 1 led 3 b i genomförandeförordning nr 302/2012 infört regler varigenom varaktigheten av genomförandet av erkännandeplanerna mer noggrant kan kontrolleras och planer som ingetts av enheter som redan uppfyller de erkännandekriterier som gäller för producentorganisationer kan avslås.
- 90 Det kan visserligen inte uteslutas att minskningen av unionens finansiering kan påverka frukt- och grönsaksproducentgruppernas incitament att organisera sig. Stödet till producentgrupperna fortsätter emellertid att finnas, men det kommer att regleras genom nya bestämmelser. Stödet till producentgrupperna kommer fortfarande att skilja sig från finansieringen av producentorganisationer, vilka inte beviljas något stöd för att främja deras bildande. Erkännandeplanens godkännande innebär fortfarande att producentgrupperna kan uppbära ekonomiskt stöd från unionen, även om de inte uppfyller villkoren för att erkännas som producentorganisation. Processen för att organisera frukt- och grönsaksproducenter kommer således inte att avstanna såsom Republiken Polen har hävdad.
- 91 Vad beträffar den takt i vilken de angripna bestämmelserna har trätt i kraft har kommissionen inte uppenbart gått utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen. Kommissionen avsåg nämligen att omedelbart få kontroll över unionens utgifter samtidigt som den beaktade situationen för de producentgrupper vars erkännandeplaner hade godkänts. När det gäller de juridiska enheter vilkas erkännandeplaner inte hade godkänts före ikraftträdandet av de angripna bestämmelserna, noterar tribunalen att, såsom ovan har angetts i punkterna 59–66, det inte förelåg några berättigade förväntningar vad dem beträffar och att unionsinstitutionerna inte hade avgett

någon tydlig försäkran som skulle kunna ge upphov till sådana förväntningar. Det fanns således inte anledning att föreskriva en längre tidsfrist mellan antagandet av de angripna bestämmelserna och deras ikraftträdande eller övergångsbestämmelserna. Såsom tribunalen redan har konstaterat var kommissionen dessutom skyldig att agera skyndsamt på grund av att antalet godkända erkännandeplaner hade ökat betydligt under de sista månaderna år 2011.

92 Av det ovanstående följer att de angripna bestämmelserna inte är uppenbart olämpliga i förhållande till de eftersträlvade målen.

93 Talan kan således inte heller vinna bifall såvitt avser den andra grunden om åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av solidaritetsprincipen och principen om lojalt samarbete

94 Enligt Republiken Polen har principen om lojalt samarbete åsidosatts genom att kommissionens uttalande i handlingen av den 15 juni 2007, med rubriken "Ordförandeskapets kompromisstext i överenskommelse med kommissionen" (nedan kallad 2007 års kompromisstext) inte har följts. Kommissionen har genom detta uttalande otvetydigt åtagit sig att bibehålla den då gällande finansieringsnivån. Enligt de angripna bestämmelserna minskades finansieringsnivån drastiskt, vilket innebar ett åsidosättande av kompromisstexten som hade ingåtts under arbetena med den ovannämnda reformen.

95 Principen om lojalt samarbete inom ramen för relationen mellan kommissionen och medlemsstaterna har enligt Republiken Polen även åsidosatts på grund av arbetssättet för utarbetandet av de angripna bestämmelserna. Med hänsyn till den korta fristen mellan presentationen av den huvudsakliga förändringen, vilken bestod i att unionens finansiering begränsades till 10 miljoner euro, och antagandet av genomförandeförordning nr 302/2012, anser Republiken Polen att kommissionen har agerat med en överraskningstaktik och ställt medlemsstaterna inför "fullbordat faktum" utan föregående samråd.

96 Republiken Polen anser dessutom att de angripna bestämmelserna utgör ett åsidosättande av solidaritetsprincipen. Kommissionen har nämligen genomfört besparingar som drabbade de enheter som befann sig på den lägsta organisationsnivån inom frukt- och grönsakssektorn. De frukt- och grönsaksproducenter som hädanefter försöker organisera sig kommer i än högre grad att erfara konsekvenserna av de ifrågavarande ändringarna. Begränsningen av finansieringen berörde däremot inte dem som redan var verksamma som producentorganisationer, det vill säga producenter i regioner med en hög organisationsnivå inom frukt- och grönsakssektorn. De angripna bestämmelserna innebär således att skillnaderna mellan medlemsstaterna vad gäller utvecklingen av frukt- och grönsaksmarknaden förstärks, i stället för att bidra till att dessa skillnader minskas.

97 Kommissionen har bestritt Republiken Polens argument.

98 I artikel 4.3 FEU föreskrivs följande:

"Enligt principen om lojalt samarbete ska unionen och medlemsstaterna respektera och bistå varandra när de fullgör de uppgifter som följer av fördragen."

99 Tribunalen konstaterar inledningsvis att kommissionen enligt artiklarna 4, 103h och 127 i enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden tillerkänns genomförandebefogenheter och enligt artikel 195.1 och 195.2 i denna förordning ska bistås av förvaltningskommittén. I artikel 13.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas

kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, s. 13), föreskrivs att det granskningsförfarande som anges i artikel 5 i denna förordning ska tillämpas när kommissionen utövar sina genomförandebefogenheter. Förvaltningskommitténs arbete regleras av dess arbetsordning.

- 100 Enligt de förfaranden som föreskrivs i förordning nr 182/2011 och i förvaltningskommitténs arbetsordning underställs kommissionens antagande av genomförandeakter medlemsstaternas kontroll och ger dem möjlighet att uttala sig om kommissionens lagstiftningsutkast. Tribunalen ska således pröva huruvida kommissionen vid antagandet av genomförandeförordning nr 302/2012 har följt de regler som gäller antagningsförfarandet för denna förordning och om kommissionen inom ramen för detta förfarande har iakttagit principen om lojalt samarbete.
- 101 Det kan erinras om att kommissionen först har presenterat ett utkast till ändring av reglerna för unionens finansiering av stöd. Kommissionen har därefter den 19 oktober 2011 fört upp detta utkast till ändring av genomförandeförordning nr 543/2011 till röstning vid förvaltningskommittén. Förvaltningskommittén avgav inget yttrande vid detta tillfälle. Kommissionen har därefter, den 27 mars 2012, presenterat ett nytt ändringsutkast för medlemsstaterna, vilket togs upp till omröstning i förvaltningskommittén den 3 april 2012. Kommittén har fortfarande inte avgett något yttrande.
- 102 Med hänsyn till att förvaltningskommittén inte avgett något yttrande i samband med dess omröstning den 3 april 2012 antog kommissionen genomförandeförordning nr 302/2012 den 4 april 2012.
- 103 Mot denna bakgrund bedömer tribunalen att kommissionen antog genomförandeförordning nr 302/2012 i överensstämmelse med gällande handläggningsregler och att det inte finns några uppgifter som tyder på att kommissionen skulle ha åsidosatt principen om lojalt samarbete under förfarandet då denna förordning antogs. Republiken Polen bestrider för övrigt inte att genomförandeförordning nr 302/2012 har antagits i överensstämmelse med förfarandereglerne.
- 104 Vad gäller den påstått oförutsedda begränsningen av unionens finansiering av stöd till 10 miljoner euro är det riktigt att denna begränsning presenterades den 27 mars 2012, det vill säga kort tid innan omröstningen i förvaltningskommittén den 3 april 2012 gällande genomförandeförordning nr 302/2012. Detta utkast till ändring av reglerna om unionens finansiering av stöd hade emellertid varit föremål för samråd och diskussioner med polska myndigheter och andra medlemsstater sedan september år 2011 och antagandet av ändringsutkastet hade bordlagts efter förvaltningskommitténs omröstning den 19 oktober 2011. Det är således inte överraskande att kommissionen beslutade att anta ett andra utkast efter omröstningen angående utkastet den 3 april 2012. Kommissionen hade nämligen under förvaltningskommitténs sammanträde den 29 mars 2012 dessutom erinrat om betydelsen av att detta utkast fort kunde antas. I artikel 5.4 i förordning nr 182/2011 föreskrivs vidare att kommissionen får anta ett utkast till en genomförandeakt om förvaltningskommittén inte avger något yttrande. Det föreskrivs ingen särskild tidsfrist för ett sådant antagande. Det framgår även av ändringsutkasten att kommissionen planerade ett snabbt ikraftträdande av de föreslagna ändringarna av genomförandeförordning nr 543/2011 efter deras antagande. Enligt det första ändringsutkastet planerades nämligen ikraftträdandet av dessa ändringar den sjunde dagen efter deras offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* och, i det andra ändringsutkastet planerades ikraftträdandet av dessa ändringar samma dag som deras offentliggörande i den officiella tidningen. Eftersom Republiken Polen kände till dessa regler och hade deltagit i förvaltningskommitténs arbeten finns det ingen grund för att påstå att kommissionen använt överraskningstaktik och ställt medlemsstaterna inför ”fullbordat faktum” utan föregående samråd.
- 105 Härav följer att kommissionen inte har åsidosatt principen om lojalt samarbete vid antagandet av genomförandeförordning nr 302/2012.

- ¹⁰⁶ Tribunalen konstaterar för övrigt att det uttalande som förekommer i punkt 29 i 2007 års kompromiss gäller efterlevnad av de samfinansieringskvoter som fastställs i artikel 8 i kommissionens förordning (EG) nr 1943/2003 av den 3 november 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller stöd till förhandserkända producentgrupper (EUT L 286, s. 5) och att genomförandeförordning nr 302/2012 inte innebär någon ändring av dessa kvoter. Kvoterna har nämligen behållits i artikel 47 i genomförandeförordning nr 543/2011, i dess ändrade lydelse.
- ¹⁰⁷ Vad gäller solidaritetsprincipen är det visserligen riktigt att de angripna bestämmelserna berör icke-organiserade frukt- och grönsaksproducenter. Denna begränsning av unionens stöd utgör emellertid inget hinder för frukt- och grönsaksmarknadernas organisering i enlighet med policyinriktningen eller målen för enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden. De angripna bestämmelserna innebär nämligen ingen förändring av reglerna om finansiering av producentorganisationer och deras syfte är fortfarande, såsom ovan anges i punkt 90, att främja bildandet av producentgrupper trots begränsningen av det stöd dessa kan beviljas.
- ¹⁰⁸ Av det ovanstående följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden. Talan ska således ogillas i dess helhet.

Rättegångskostnader

- ¹⁰⁹ Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Polen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Polen har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

- 1) Talan ogillas.**
- 2) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 april 2015.

Underskrifter